

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Vanguard Woman

زن پیشتاز

فرستنده: بهرام رحمانی

۲۵ نومبر ۲۰۱۴

IRANIAN PEN CENTER (IN EXILE)

بیست و پنجم نومبر

روز مبارزه با خشونت علیه زنان

بیانیه انجمن قلم ایران (در تبعید)

مبارزه خواهران میرابل علیه دیکتاتور دومینیکن در سال ۱۹۶۰ و قتل فجیع آنان در ۲۵ نومبر همان سال، انگیزه‌ای شد تا کنشگران جنبش زنان منطقه کارائیب امریکای لاتین، مبارزه پیگیری را در برابر خشونت دیرینه علیه زنان دامن بزنند تا سرانجام در سال ۱۹۹۹ سازمان ملل بر آن شد که به خاطر این مبارزه و پیکار بزرگ، ۲۵ نومبر را سالگرد قتل خواهران میرابل و «روز جهانی مبارزه با خشونت علیه زنان» اعلام کند. در این اعلامیه جهانی آمده است که؛ خشونت علیه زنان، عملی خشونت‌آمیز بر اساس جنسیت زن است که به آسیب رساندن یا رنجاندن جسمی، جنسی، یا روانی زنان منجر می‌شود.

تهدید یا اعمال مشابه آن نیز، خشونت علیه زنان به شمار می‌آید.

اجبار یا محروم کردن مستبدانه زنان از آزادی، که در منظر عموم یا در خلوت زندگی خصوصی انجام شود خشونت علیه زنان است.

خشونت علیه زنان، می‌تواند از جانب افراد، گروه‌ها و یا حکومت‌ها بر زنان اعمال گردد.

دولت‌ها موظفند، خشونت علیه زنان را محکوم نمایند. هیچ رسم، سنت یا ملاحظات مذهبی نمی‌تواند مانعی در راه حذف خشونت علیه زنان گردد. دولت‌ها موظفند، با استفاده از تمام شیوه‌های مناسب، سیاست حذف خشونت علیه زنان را، برنامه‌ریزی کنند و به اجراء درآوردند و تا محو کامل آن پیگیری نمایند. هیچ دلیل و عاملی نمی‌تواند، توجیهی برای اعمال خشونت علیه زنان از سوی دولت‌ها باشد.

در راستای همین تصمیم، یک سال بعد در سال ۲۰۰۰، شورای امنیت سازمان ملل، قطعنامه «زنان، صلح و امنیت» را به تصویب رساند که محورهای اصلی آن به پیشگیری مناقشات و خصومت‌ها در درون و در میان کشورها، تأمین مشارکت زنان در حیات سیاسی و اجتماعی و نیز ممانعت از اعمال خشونت علیه آن‌ها مربوط می‌شود. این قطعنامه مبنائی است برای آن که خشونت‌های گوناگون علیه زنان بدون مجازات نمانند و عاملان آن‌ها به پای میز محاکمه کشیده شوند.

این نکته نیز به شدت برجسته است که خشونت علیه زنان؛ تنها از جنبه فزیکى مورد نظر نیست و از جنبه‌های سیاسی، روانی، جنسی، اقتصادی و فرهنگی نیز مورد بحث و بررسی است و حتی به مرزهای فرهنگی، طبقاتی نیز مربوط می‌شود.

در این ردیف می‌توان از خشونت جنسی، خشونت جنسی غیرتماسی، خشونت کلامی، تجاوز، خشونت در مورد جهیزیه، تن‌فروشی اجباری، بارداری اجباری، ختنه دختران، خرید و فروش زنان و دختران، خشونت علیه زنان کارمند و مستخدمان زن، خشونت‌های ناشی از جنگ، خشونت در زندان، تجاوزهای روشمند، خشونت نگاهی و رفتاری و نیز، از خشونت سیاسی نام برد.

آمار نشان می‌دهد که هر سال نزدیک دو میلیون دختر ۵ تا ۱۶ ساله وارد بازار تجارت سکس جهانی می‌شوند. و در حال حاضر از جمله فروش کودکان و دختران در افغانستان به قیمت حداکثر ۱۰۰ دلار به کاری معمولی تبدیل شده است.

کودک آزاری نیز بخشی از خشونت‌ست که انگیزه‌ها و ریشه‌هایش با ستم و خشونت علیه زنان فاصله چندانی ندارد. اکنون با توجه به این مجموعه، نگاهی به وضعیت زنان در ایران اسلامی و همه سرزمین‌های دیگری که مناسبات اسلامی بر آنان چیره است، نتیجه ای تلخ و اسفبار به دنبال دارد. وحشیانه‌ترین و آشکارترین نمونه‌های خشونت بر زنان، توسط گروه داعش در عراق و سوریه، بوکو حرام در نیجریه، کشورهای عربی و حکومت اسلامی در ایران جریان دارد که در حرکت‌های تبهکارانه به بردگی کشیدن زنان، فروش آنان در بازار، اسیدپاشی و سنگسار و اعدام و صدها جنایت و سرکوب سیتما تیک و روشمند دیگر خود را نشان می‌دهد. حکومت اسلامی ایران، حتی خشونت بر زنان را به امری سازمان‌یافته دولتی بدل کرده و با تصویب طرح «حمایت از آمران به معروف و ناهیان از منکر»، سازمان بسیج را موظف به اجرای این پدیده شوم و ارتجاعی کرده است. مجلس شورای اسلامی، حتی با تصویب ماده ۲۰ این طرح، تمامی دستگاه‌های اجرائی، مؤسسات، شرکت‌های خصوصی، مرکزهای خدمات عمومی، اماکن عمومی و واحدهای صنفی را موظف به رعایت این قانون موظف ساخته است.

انجمن قلم ایران در تبعید، در راستای مبارزه زنان علیه چنین احکام پیشاتاریخی و در پشتیبانی از آزادی اندیشه و بیان، هم‌صدا با همه صداهای خفته در گلوی زنان جهان به این زنان مبارز درود می‌فرستد و روز ۲۵ نومبر را به همه زنان جهان شادباش می‌گوید.

انجمن قلم ایران در تبعید

۲۲ نومبر ۲۰۱۴